

DE TOTA LA VIDA

TONI VALL

Periodista

@tonivall

“T’eni aquest llibre?” La clienta li ensenya, amb poca fe, una foto que porta al telèfon mòbil. I en Ricard exclama: “I tant, que sí!” Es dirigeix a una de les piles de llibres que té sobre el taulell de l’entrada, n’aixeca uns quants i n’agafa un. “Aquí el tens”. És *La ciutat dels prodigis*, d’Eduardo Mendoza. “Oh! No m’ho pensava pas!”, diu la clienta. “Home, es tracta d’un clàssic total i absolut i tenia força números de ser-hi”, replica en Ricard.

A la llibreria i papereria Torradas, a la cantonada de Comte Borrell amb Manso, qui hi entra ha de saber que molt probablement hi trobarà el que busca. I si no, en Ricard Torradas és expert en aconseguir impossibles. Ens ensenya un paquet que li acaba d’arribar d’Itàlia. Conté dos llibres descatalogats per a una clienta que estava desesperada, perquè no els trobava enlloc. “Tinc contactes”, explica el propietari del negoci, tercera generació al capdavant d’aquest clàssic del barri de Sant Antoni, un indret especialíssim, una estranya i encantadora anarquia, ple de piles per tot arreu “que en algun moment

•
Van arribar a tenir fins a tres locals oberts: un dedicat a la papereria i llibreria, un altre a la música, i una jugueteria
•

imminent estaran més ben ordenades, però l’inici de temporada ja se sap...”, argumenta en Ricard.

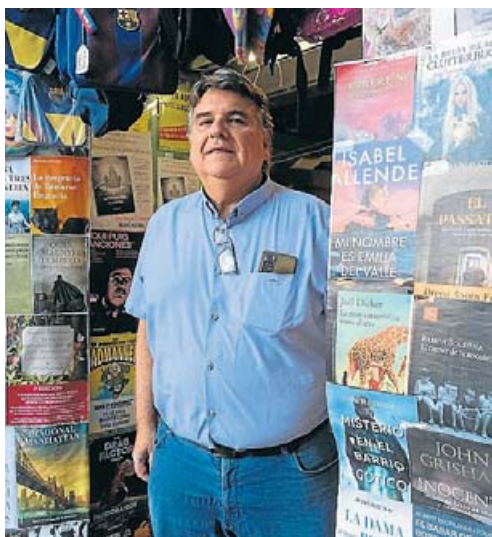
De fet, qui coneix la botiga ja sap on entra, i aquest és precisament l’encant. Ho sap tant el senyor que entra a comprar quatre rotlles de cinta adhesiva com el que necessita cent fotocòpies d’un document. “És un caos ordenat, tot ho tinc dins del cap per trobar-ho de seguida, si no, seria un desastre, això”.

Torradas ha passat per diverses etapes des de la seva fundació com a comerç l’any 1932. La dècada anterior, els avis d’en Ricard –Josep Torradas i Lluïsa Vilaplana– ja tenien una parada al Mercat de Sant Antoni que està just al davant de la botiga. Allà hi venien llibres, és clar, però també tota mena de productes relacionats amb la fotografia, que al llarg dels anys sempre ha sigut un dels puntals del negoci. Van arribar a tenir fins a tres locals oberts: un dedicat a la papereria i llibreria –el que avui conserven–, un altre a la música –discos, cassetts, etc.–, i l’últim una jugueteria. Els seixanta i setanta van ser anys àl-

TORRADAS, LA LLIBRERIA DELS PRODIGIS

FOTOS: MANOLO GARCÍA

gids, però a partir de l’última dècada del segle XX, l’arribada d’internet i la davallada de vendes va fer que es decidissin a conservar tan sols un local.

En Ricard ja fa quasi quaranta anys que se’n fa càrrec, als quals cal sumar tots els d’estudiant, ajudant i aprenent. De fet, va cursar un any de dret, però un accident dels seus pares va fer que hagués de prioritzar la incorporació al negoci familiar. Durant anys, la família va combinar les botigues amb la parada al mercat dominical i amb les fires del llibre que convingués. Set dies de feina a la setmana. Ja fa temps, però, que en Ricard ha decidit abaixar el ritme, i encara més des que és avi.

M’ensenya el punt de llibre que utilitza com a targeta del negoci. Hi ha una foto on apareix ell amb el seu pare i el seu fill bebè. Ha passat el temps i ens explica amb orgull que d’aquí a uns dies aquesta foto serà actualitzada per una de nova: ell serà l’avi.

Quin és el secret de Torradas? O un d’ells? Com amb tants negocis de barri d’aquesta mena, una cosa tan senzilla com el tracte proper i familiar. Anomenar els clients pel seu nom és un detall molt simple i, alhora, tota una declaració de principis. No para de rebre encàrrecs i intenta satisfer-los tots. És la fórmula per fer front a la competència salvatge de la venda en línia. A la botiga hi pots trobar de tot. Les

•
Anomenar els clients pel seu nom és un detall molt simple i, alhora, tota una declaració de principis
•

novetats editorials, però, no les té totes, ni de bon tros; només les imprescindibles, que en Ricard selecciona curosament perquè sap que té clients a qui poden interessar. Llibres de passatemps, d’acolorir, infantils, llibretes i agendes de tota mena, material escolar i d’oficina, paper de regal, jocs didàctics, calendaris, motxilles... “He de tenir molta oferta perquè la clientela pugui triar, això és fonamental”.

Per a Torradas, un factor molt important a tenir present és la pertinença al barri. “A Sant Antoni sempre hem tingut molt associacionisme de tota mena, tant veïnal com comercial”, argumenta. Aquest és un valor molt important per a la subsistència del comerç de barri.

Hi ha un detall que em té el cor robat: just a l’entrada hi ha un expositor ple a vessar de títols de novel·la rosa. I també una capsa amb velles novel·letes de quiosc, d’aquelles de l’oest i policiaques. Un vestigi del passat que encara conserven és el lloguer d’aquesta tipologia de llibres! Una clienta se n’endú deu, paga dos euros de lloguer i els torna quan ja els ha llegit. Torradas, la llibreria dels prodigis.

L’establiment, ubicat al barri de Sant Antoni,
va néixer el 1932 de la mà de la família Torradas-Vilaplana